

Domssöndagen, 22 november 2020

Anne Henriksson

Kristi återkomst

Matt 13:47-50

De första kristna längtade efter att Jesus skulle komma tillbaka, en längtan efter att Gud ska återvända, en längtan och ett hopp. De ville så gärna återse Jesus.

Vår längtan just nu är väl att pandemin ska ta slut. Vi vill så gärna återse och umgås med våra nära och kära. Men visst kan det kännas tungt nu när vi får ytterligare restriktioner. Det är som de ljus vi vill vara har knäckts. Hur kan vi vara ljus för andra eller oss själva. Eller för att tala med texten: hur kan vi vara goda fiskar? Men även om ljuset är knäckt är det användbart. Det kan tändas. När det har brunnit ett tag så brinner det rakt och med tydlig låga.

Även om vi inte kan träffas i stora skaror och fira gudstjänst så kan vi be. Jesus gav sina lärjungar och oss hopp. Han är med oss. Han är ljuset i vårt mörker. Vi kan be om tålamod, kraft och mod. Det är inte säkert att vi blir tålmodiga och modiga direkt. Men vi kan få möjlighet att vara tålmodiga, möjlighet att erfara den kraft vi behöver för att vara modiga.

När vi ber får vi också fatta mod att lyssna. Det är inte säkert att vi får det som vi ber om, det största bönesvaret är att vi förändras. Vi får lägga av oss det som skaver och fokusera på det vi gläds åt och är tacksamma för.

Det handlar inte om egen prestation. Det handlar om att gå i Jesu fotspår, att lita på honom. Vara lyhörda för vad han vill med våra liv.

Låt oss gå med Gud och göra det vi kan för att fler ska få ett värdigt liv.